

Magasinet

Nr 1 | 2026 | 64. årgang

STIFTELSEN
Diakonova
Haraldsplass

Klar for ny vekst

Side 4

*Kompetanse
med hjertevarme*

Verdier i arbeid

Noen ganger handler utvikling om det store spranget. Andre ganger om de mer stillfarne grepene.

Ofte er det nettopp i samspillet mellom disse at samfunnsoppdraget vårt blir virkelig.

I Diakonova Haraldsplass-fellesskapet står vi daglig i spenningsfeltet mellom kontinuitet og endring. Vi forvalter lange verdilinjier, samtidig som vi er tett på et samfunn i rask bevegelse og med mye uro. Det krever klokskap, nysgjerrighet – og vilje til å lære og tenke nytt!

I dette nummeret møter vi nettopp dette. Vi møter fagmiljøer som inviterer til ny kunnskapsutvikling og deler raust av erfaringer. Vi møter studenter fra andre deler av verden som ser vårt velferdssamfunn utenfra – og som gir oss en god påminnelse om viktige verdier i den norske velferdsmodellen. Vi møter eksempler på hvordan politiske beslutninger, rettslige avklaringer og strukturelle rammer får betydning for våre virksomheter.

Samtidig er det de nære historiene som beveger oss. Om det vi må ta vare på og forvalte, om fellesskap og mennesker som anerkjennes for innsatsen de legger ned. Det er i disse hverdagslige bevegelsene at verdiene våre får kropp og form. Diakoni handler ikke bare om ord og visjoner, men om konkrete valg – dag etter dag.

For oss er samfunnsoppdraget tydelig: å være til stede med faglig kvalitet, menneskelig varme og et blikk for helheten. Å bidra til et samfunn der kunnskap, omsorg og ansvar går hånd i hånd. Vi trenger mer av dette i en tid med mye uro og usikkerhet.

Jeg håper derfor dette nummeret bidrar til dette rommet for både refleksjon, inspirasjon og håp.

God lesning!

Stiftelsen Diakonova Haraldsplass

Uavhengig diakonal institusjon innen Den norske kirke. Stiftelsens formål er å fremme kristen omsorg for mennesker.

Styreleder: Johnny Thorsen

Adm. direktør: Jørn-Henning Theis

Diakonifellesskapet

Kristent faglig og kulturelt fellesskap som er med å gi kraft og inspirasjon til tro og tjeneste.

Forstanderinne: Astrid Aarhus Byrknes

Haraldsplass Samtalesenter

Tilbyr samtaler og kurs for enkeltmennesker, grupper og organisasjoner. HS har også tilbud til personer som har behov for å arbeide med egne utfordringer, kriser og sorg.

Leder: Astrid Aarhus Byrknes

Haraldsplass diakonale sykehus

Lokalsykehus for bydelene Bergenhus, Åsane og Arna i Bergen, og samtlige kommuner i Nordhordland. Sykehuset er et moderne sykehus med avdelinger innen indremedisin, kirurgi, anesthesiologi, overvåkning og radiologi med tilhørende poliklinisk aktivitet. Haraldsplass har regionfunksjon innen geriatri. Sykehuset har driftsavtale med Helse Vest RHF.

Adm. direktør: Kjerstin Fyllingen

Haraldsplass Serio Ung

Arbeider innen barne-, ungdoms- og familievern på oppdrag for Bufetat og kommuner. Det tilbys institusjonsplasser i små boenheter, ettervern, familiehjem og hjemmebaserte tjenester. Tilbudet er differensiert og tilpasset den enkelte ungdom sine behov og utvikling.

Adm. direktør: Idar Krumsvik

Solli DPS

Eies av Stiftelsen Diakonova Haraldsplass. Solli Sykehus er et Distrikt Psykiatrisk Senter (DPS) som arbeider på oppdrag fra Helse-Vest RHF.

Direktør: Frédéric André Eftevåg Larsen

VID vitenskapelige høgskole

(Vitenskapelig, Internasjonal, Diakonal)

Stiftelsen Diakonova Haraldsplass er en av fem eiere av VID vitenskapelige høgskole og driver nå sin høgskolevirksomhet gjennom denne. VID er en fusjon av Haraldsplass Diakonale Høgskole, Diakonhjemmet Høgskole, Høgskolen Betanien, Misjonshøgskolen og Diakonova.

Rektor: Bård Mæland

Fagskolen Diakonova AS

Er organisert som et aksjeselskap, og eies av Stiftelsen Diakonhjemmet, Stiftelsen Diakonova Haraldsplass og Ferd AS gjennom Fagskolen Diakonova Holding AS.

Konstituert rektor: Heidi Munthe-Kaas

Domkirkehjemmet

Sykehjemmet har driftsavtale med Bergen kommune og har plass til 93 beboere og 22 dagplasser.

Stiftelsen Diakonova Haraldsplass utnevner styret.

Institusjonssjef: Elin Sjursen

Siljuslåtten sykehjem

Driftes av Stiftelsen Diakonova Haraldsplass. Sykehjemmet eies av Bergen kommune, og har plass til 90 beboere.

Institusjonssjef: Marion Ytre-Arne Kvamme

Grefsenhjemmet sykehjemdrift AS

Grefsenhjemmet et sykehjem i Oslo, lokalisert på Grefsen. Det har 94 enerom og har som visjon: – et godt sted å være. Sykehjemmet samarbeider med Bydel Nordre Aker og Oslo kommune v/sykehjemsetaten.

Daglig leder: Julie Mittet

Hospice Sangen

Hospice Sangen holder til på Hamar og har siden 2004 rettet fokus for behandlingen mot lindring av plagsomme symptomer og utfordringer, det være seg fysisk, psykisk, sosialt eller eksistensielt. Med slik palliativ behandling ønsker man å gi aktiv og helhetlig pleie og omsorg.

Daglig leder: Bente Sydntangen.

Slettebakken Menighets Eldresenter

Slettebakken Menighets Eldresenter ligger på Slettebakken i Bergen, og har driftsavtale med Bergen kommune. Totalt er det 72 beboere fordelt på syv avdelinger. Beboerne har enerom og de fleste rommene har utsikt over Tveitevannet.

Daglig leder: Lena Pedersen.

Lovisenberg diakonale sykehus

Lokalsykehus innen indremedisin, psykisk helse og tverrfaglig spesialisert rusbehandling for flere bydeler i Oslo, og gir tilbud til hele landet innen planlagt kirurgisk virksomhet. Lovisenberg Diakonale Sykehus er offentlig finansiert og drives på ideell basis med et diakonalt verdigrunnlag. LDS er eid av Stiftelsen Diakonova Haraldsplass (50 %) og Diakonissehuset Lovisenberg (50 %).

Adm.dir: Tone Ikdahl

Magasinet

Medlemsblad for Diakonifellesskapet
Magasin for Stiftelsen Diakonova Haraldsplass

Ansvarlig redaktør: Jørn-Henning Theis

Redaksjon: Klaus Holthe

Forsidebilde: lindealléen i sommerprakt

Foto: Astrid Aarhus Byrknes

Kontakt: post@diakonova.no

Design og trykk: Aksell AS

ISSN 3084-1801

www.haraldsplass.org

Jørn-Henning Theis

Adm. direktør
Stiftelsen Diakonova
Haraldsplass

Livsnødvendig håndklipp av historisk lindeallé

Annethvert år beskjæres den over 200 år gamle lindealléen på Haraldsplass for at det vakre landemerket skal kunne leve i mange hundre år til.

Tekst og foto: Klaus Holthe

I løpet av vinteren har lindetrærne blitt klippet for hånd slik at de skal kunne stå klare for en ny vår – med friske skudd og lettere kroner.

– Jeg beskjærer helt ned slik at det ikke blir for tungt for disse knutene, sier vaktmester Einar Hønsi, som står for det meste av kuttingen.

Årets kalde og tørre vintervær har gitt gode arbeidsforhold.

– Vi har sluppet både regn og snø som ellers finner veien nedover armene og ryggen, sier Hønsi.

Spinkle skudd blir tonn med avfall

Hver for seg er skuddene som fjernes spinkle, men samlet blir det store mengder avfall. Sammen med kollega Rune Bratland anslår han at kvisten vil fylle seks til åtte containere på 22 kubikkmeter når de er ferdige. Et moderat anslag beregnet ved hjelp av kunstig intelligens tilsier at dette tilsvarer rundt 20–26 tonn biomasse, som fraktes videre til renovasjonsselskapet BIR.

Hvorfor må lindetrær klippes regelmessig?

Lindetrær har i utgangspunktet en lang levetid – enkelte kan bli over 1000 år gamle og opptil 30 meter høye. For at alléen skal forbli trygg, sunn og levedyktig, kreves det likevel jevnlig skjøtsel. Det betyr at med rett stell så kan alleen har mange hundre gode år foran seg.

Her brukes en teknikk kalt knutekolling: greinene kuttet tilbake til samme punkt med faste mellomrom, slik at det over tid dannes fortykkede “knuter” i greinfestene. Fra disse skyter det jevnlig nye skudd.

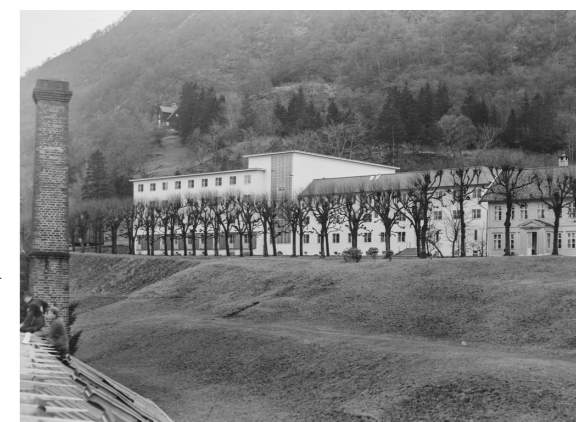
På denne måten holdes kronene lette, greinfestene skånes for tung belastning, og treet stimuleres til sunn ny vekst. Samtidig bevares alléens karakteristiske form – med åpne siktlinjer, innslipp av lys og proporsjoner som passer til omgivelsene.

På campus – hver eneste dag

Alléen er verneverdig og har stor landskapsverdi. Den er en integrert del av hverdagen på Haraldsplass helsecampus, ikke minst gjennom aktiviteter som den årlige lystenningen i advent, som samler ansatte, pasienter, pårørende og naboer til felleskap og tradisjon.

Gjennom året passerer ansatte, pasienter, besøkende, søndagsgjengere, syvfjellsturister og løpere i Bergen City Maraton under lindetaket.

Korridoren av grønne kroner gir skygge, frisk luft og et rolig visuelt møte med helsebygningene – og minner oss daglig om verdien av langsiktig forvaltning, både av natur og kulturarv.

Allé med lang historie

Lindealléen ble plantet i 1814 av kjøpmann Albert Henrik Mohn, to år etter at han kjøpte Haraldsplass-eiendommen.

Den var opprinnelig en av Nord-Europas lengste tunnelformede lindealléer, med nesten 900 trær og en lengde på om lag 2,5 kilometer. Alleen strakte seg fra Store Lungegårdsvann via Møllendalsområdet og videre nedover mot Stemmeveien.

I dag består alléen av om lag 220 trær. Det lengste gjenværende sammenhengende partiet ved sykehuset er rundt 120 meter og teller 126 trær.

Einar Hønsi klipper i over to måneder.

Over 20 tonn med avkapp.

”

– Nå får vi utnyttet hele bygget bedre, samtidig som vi gjør det enklere å bruke for gjestene

Gunnar Hernborg, eiendomsdirektør

Haraldsplass gjestehus sto ferdig i 1955, bygget i tråd med diakonissetradisjonens sterke vektlegging av omsorg, fellesskap og gjestfrihet.

I mange år fungerte huset som et hjem for diakonisser etter endt tjeneste. Under navnet «Søster Regines Minne» – oppkalt etter Haraldsplass' første forstanderinne, Regine Waage – var dette et sted preget av ro, verdighet og fellesskap.

Bygget rommet opprinnelig 22 søsterleiligheter, i tillegg til bolig for bestyrerinne og vaktmester, samt noen rom for søstre i aktiv tjeneste. Felles spisesal, kjøkken og en hyggelig salong la til rette for sosialt liv.

Et nødvendig løft

Etter mange år i drift har tiden satt sine spor. Nå gjennomgår gjestehuset en omfattende oppgradering.

– Bygget hadde behov for et løft. Samtidig så vi at løsninger som felles bad ikke lenger er det gjestene etterspør, sier eiendomsdirektør Gunnar Hernborg.

Gjennom oppussingen spisses bygget tydeligere som gjestehus. Nye løsninger for booking og tilgang, blant annet med digitale systemer og kodelåser, gjør driften mer effektiv og tilgjengelig.

– Nå får vi utnyttet hele bygget bedre, samtidig som vi gjør det enklere å bruke for gjestene, forklarer Hernborg.

Miljø og gjenbruk i praksis

Oppgraderingen handler ikke bare om komfort, men også om bærekraft. Prosjektet svanemerkes, noe som stiller strenge krav til materialvalg og gjennomføring.

– Alle materialer må vurderes opp mot kriteriene til Svanemerket. Det betyr at vi har måttet bytte ut enkelte løsninger underveis, sier Hernborg.

Samtidig har man vært opptatt av å ta vare på det som kan gjenbrukes.

– Under det gamle gulvbelegget fant vi et flott tregulv. Dette blir nå brukt til blant annet sengegavler og inventar. På den måten løfter vi frem historien i bygget på en ny måte.

I tillegg gjennomføres flere energiltak: vinduer skiftes, loftet isoleres, nytt ventilasjonsanlegg gjenvinner varme, og varmestyringen automatiseres.

Et tilbud for hele campus

Gjestehuset vil være åpent for alle via gjestehuset.no, men retter seg særlig mot miljøene rundt campus.

– Pasienter og pårørende, ansatte i kortvarige engasjement, studenter, forelesere og besøkende – alle disse har behov for et godt og nært overnattingstilbud, sier Hernborg.

Ny heis er på plass.

Med over 1400 ansatte, 900 studenter og rundt 200 beboere er det stor aktivitet på området.

– Når vi nå gjenåpner et oppgradert gjestehus, styrker det campus som et helhetlig område. Det vil bidra til økt liv og aktivitet her, sier han.

Historie og fremtid under samme tak

Når dørene åpnes igjen, vil gjestehuset fortsatt bære med seg historien fra diakonissetradisjonen – samtidig som det møter dagens behov for komfort, tilgjengelighet og bærekraft.

Resultatet er et gjestehus med sjel – rustet for fremtiden.

Haraldsplass Gjestehus

Fra diakonissehjem til moderne gjestehus

Arkitekturen, tegnet av Per Grieg, bærer fortsatt preg av funksjonalitet og verdighet – kvaliteter som også i dag gir gjestehuset en tydelig identitet.

Tekst og foto: Klaus Holthe

Kranselag for gjestehuset.

Ideell seier i Høyesterett

Høyesterett har tydelig slått fast at det offentlige kan reservere anbudskonkurranser for ideelle organisasjoner. – Dette er en viktig og prinsipiell dom, sier Anita Ellefsen, leder i Ideelt Nettverk.

Tekst: Klaus Holthe Foto: Blå Kors

Saken handler om hvor vidt Oslo kommunes utlysning av 800 sykehjemsplasser i 2020 var gjennomført innenfor lovens rammer. Anskaffelsen var reservert for ideelle organisasjoner, det vil si organisasjoner som arbeider for sosiale formål og som ikke har til hensikt å tjene penger.

– Dommen fra Høyesterett er en stor og viktig seier, sier administrerende direktør Jørn-Henning Theis.

Han mener det gir minst en dobbel effekt at kommuner fortsatt kan lyse ut skjermede anbud.

– Det styrker oss som samfunnsaktør. Samtidig gir det kommunene den tryggheten de trenger for å velge tjenester med et verdibasert og langsiktig fokus. Dette handler i bunn og grunn om å sikre stabile, kvalitetsdrevne tilbud til mennesker som trenger det mest, sier Theis.

Lange runder i retten

De kommersielle selskapene Stendi og Norlandia gikk til sak mot Oslo kommune fordi de mente reservasjon for ideelle var ulovlig. Tingretten ga i 2023 de kommersielle aktørene medhold, men kommunen anket dommen. Borgarting lagmannsrett kom 13. desember 2024 til samme resultat

som tingretten, men med en noe annen begrunnelse. Kommunen anket dommen til Høyesterett i januar 2025.

Høyesterett har nå kommet til at anskaffelsesprosessen ble gjennomført innenfor rammene av det norske regelverket for offentlige anskaffelser som gjennomfører EU-regelverket på området.

Ideelt Nettverk og Frivillighet Norge har vært partshjelpere for Oslo kommune.

– På vegne av pasienter, brukere og pårørende, er vi glade for Høyesteretts klare dom. Ideelle organisasjoner er viktige bidragsyttere i velferdstjenestene i Norge. Nå må regjeringen føre en aktiv politikk for ideell sektor og tydeliggjøre staten og kommunenes handlingsrom, sier Anita Ellefsen i Ideelt Nettverk.

Politisk ønsket

Adgangen til å reservere konkurranser om helse- og sosialtjenester for ideelle organisasjoner ble innført av Solberg-regjeringen i 2020. Bakgrunnen var at regjeringen ønsket å bevare mangfoldet i helse- og sosialtjenestene ved å gjøre det lettere å bruke ideelle leverandører.

– Høyesterettsdommen er en svært viktig seier ikke bare for Oslo kommune, men for alle landets kommuner og sykehus, sier helsebyråd i Oslo, Saliba Andreas Korkun.

Han sier også at byrådet ønsker å ta alle gode krefter i bruk for å løse fremtidens utfordringer.

– Det er viktig å ha en reell mulighet til å reservere konkurranser for ideelle organisasjoner, sier helsebyråden.

Ida Lindtveit Røse og Trude Brosvik.

Krf-topper besøkte stiftelsen

Ideelle aktørers rolle og rammevilkår

Stiftelsen Diakonova Haraldsplass hadde i februar besøk av stortingsrepresentant og parlamentarisk leder, Ida Lindtveit Røse og fylkestingspolitiker Trude Brosvik.

Tekst og foto: Klaus Holthe

Besøket ga anledning til gode samtaler om ideelle aktørers rolle i helse og velferdstjenestene, og hvilke rammevilkår som er avgjørende for å utvikle mangfoldige og bærekraftige tilbud.

Gjennom presentasjoner og dialog fikk politikerne innsikt i stiftelsens virksomheter – fra spesialisthelsetjeneste og

psykisk helsevern til eiendomsutvikling, nye boformer og frivillighet. Tema som finansiering, ideelles handlingsrom, pensjonskostnader og offentlige anskaffelser sto sentralt i diskusjonene.

Besøket ble avsluttet med rundtur og videre dialog. Slike møter er viktige for å gi beslutningstakere et konkret bilde av

hvordan ideell sektor bidrar til utviklingen av helse og velferdstjenestene.

Anita Ellefsen, leder Ideelt Nettverk.

Personsentrert omsorg

Fikk ny innsikt på Grefsenhjemmet

Statssekretær i Helse- og omsorgsdepartementet, Usman Mushtaq, og bystyremedlem Tamina Sheriffdeen Rauf besøkte i mars Grefsenhjemmet for å lære mer om forskning og erfaringer med ICDP – et verktøy for personsentrert omsorg i eldreomsorgen.

Tekst og foto: Klaus Holthe

Siden 2018 har Grefsenhjemmet jobbet systematisk med ICDP. 70 ansatte har fått opplæring i metoden, og under besøket fikk politikerne en grundig innføring fra forsker, ledelse, veiledere og ansatte som bruker verktøyet i praksis.

– Den store utfordringen er å gi alle de tjenestene man har krav på. Samtidig trenger vi et system som er fleksibelt nok til å favne alle, uansett hvor forskjellige vi er. Derfor er jeg veldig interessert i å lære mer om hva dere har fått til her, sa statssekretæren ved ankomst.

Også bystyremedlem Tamina Sheriffdeen Rauf hadde klare forventninger til besøket.

– Jeg er spesielt opptatt av flerkulturell alderdom. Dette er en ny problemstilling for helse-Norge, sa Ap-politikeren.

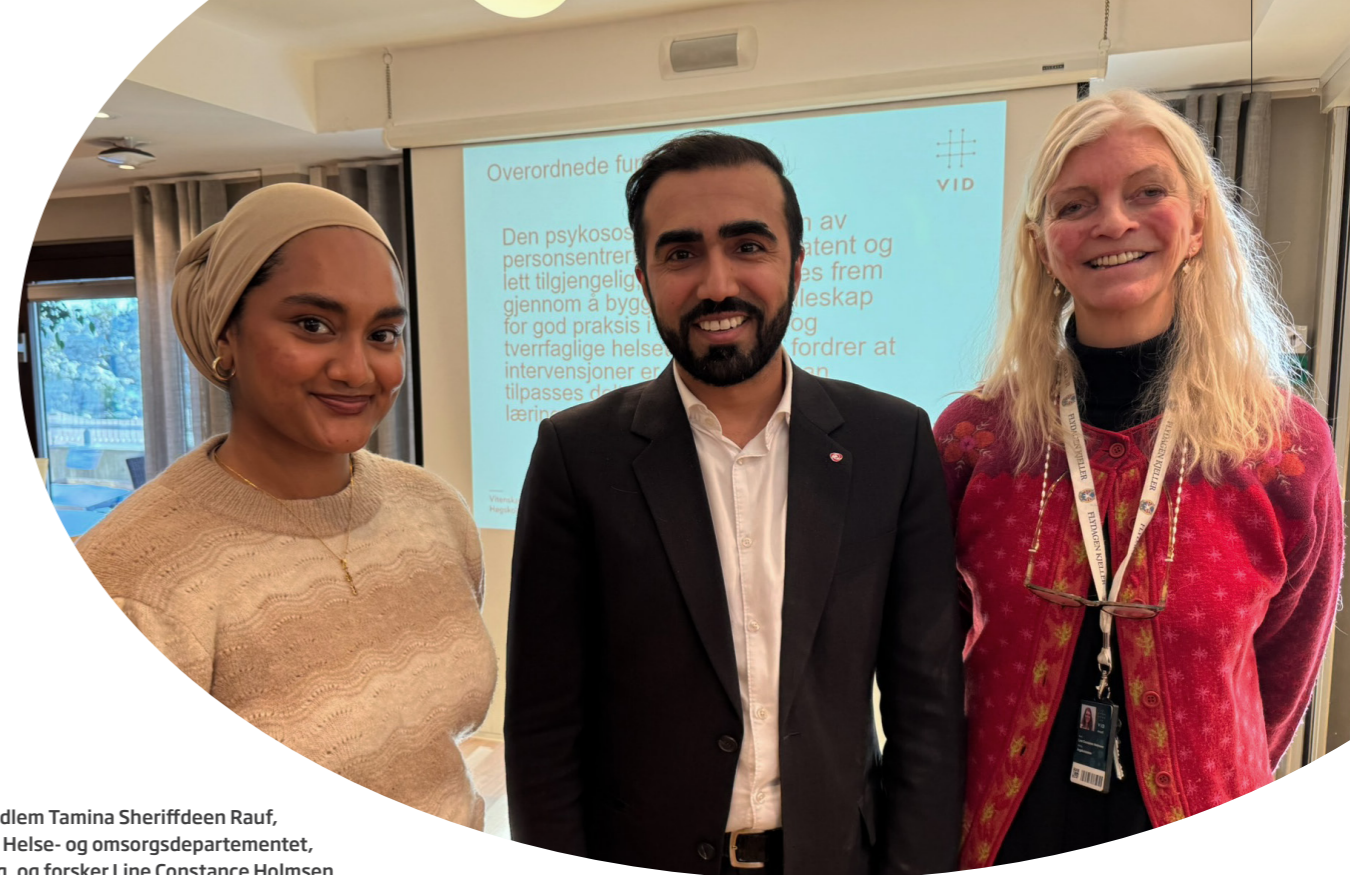
Et felles språk for god omsor

Forsker Line Constance Holmsen fortalte hvordan ICDP-metoden gir ansatte et felles faglig verktøy – samtidig som den styrker beboernes hverdag. Ifølge den kvalitative studien opplever beboerne økt trygghet og ro, og behovet for medisinerings reduseres.

Programmet bygger på åtte samspilltemaer som skal styrke relasjonen mellom

Resultatene fra Grefsenhjemmet er så gode at ICDP nå blir en del av en ny studie ved Fagskolen.

F.v.: Bystyremedlem Tamina Sheriffdeen Rauf, statssekretær i Helse- og omsorgsdepartementet, Usman Mushtaq, og forsker Line Constance Holmsen.

mennesker gjennom anerkjennelse, følelsesmessig tilgjengelighet og bevisst kommunikasjon.

Kvalitet i hverdagens små møter

Under besøket fikk statssekretæren innblikk i hvordan hverdagen på Grefsenhjemmet har utviklet seg – både for ansatte og beboere.

Ansatte fortalte om økt bevissthet rundt kroppsspråk, stemmebruk og betydningen av å bekrefte beboernes følelser, også i situasjoner preget av uro eller kognitiv svikt.

– Det er i de små møtene kvaliteten avgjøres, ble det understreket.

Innovasjon i ideell regi

Eldreomsorgen står overfor store demografiske endringer i årene som kommer. Skal tjenestene videreutvikles, trengs både faglig nytenkning og systematisk forskning.

Prosjektet ved Grefsenhjemmet er ett eksempel på hvordan ideelle aktører kan bidra med innovasjon og kunnskapsutvik-

ling i tett samarbeid med forskningsmiljøer og myndigheter.

Statssekretæren var tydelig engasjert:

– Dette er sunn fornuft og gir fullstendig mening. Hvorfor har ikke dette spredt seg mer?

Møteleder Heidi Westborg Steel fra ICDP Norge påpekte at arbeidet innen eldreomsorg fortsatt er nytt, og at det krever bevisst ledelse for å gi relasjonsarbeidet tilstrekkelig rom.

– Vi trenger mer kunnskap om hva som styrker kvaliteten i omsorgen. Dette er et spennende arbeid å følge, sa statssekretæren.

Krever tid – men sparer tid

Institusjonsleder Julie Mittet løftet frem balansen mellom digitalisering, kvalitetsledelse og fag:

– Beboerne er de viktigste. Som leder må jeg være opptatt av faget. ICDP gir motiverte ansatte – men det krever at vi gir det plass.

Under møtet kom det også spørsmål om metoden er mer tidkrevende enn tradisjonell praksis i sykehjem.

– Ja, kanskje i starten. Har man en urolig beboer, må man investere tid for at han eller hun skal få det bedre. Det gjør at man sparer tid senere, sa sykepleier og ICDP-veileder Emilian Barbu.

Resultatene fra Grefsenhjemmet er så gode at ICDP nå blir en del av en ny studie ved Fagskolen Diakonova.

INTERNATIONAL CAREGIVER DEVELOPMENT PROGRAMME (ICDP)

Et norskutviklet opplæringsprogram som setter søkelys på relasjonsbygging og kommunikasjon mellom omsorgsarbeidere og brukere.

Portør Trond Larsen er nytt medlem av hovedstyret.

Hovedstyret styrkes

Første ansattrepresentant

Hovedstyret i Stiftelsen Diakonova Haraldsplass er for første gang utvidet med en ansattrepresentant.

Tekst: Klaus Holthe

Det markerer et viktig steg i arbeidet med å styrke medvirkning, dialog og forankring mellom styret og organisasjonen.

- Dette handler om å sikre at medarbeiderperspektivet er bedre forankret i styrets strategiske beslutninger, sier Jørn-Henning Theis, administrerende direktør i stiftelsen.

Med en ansattrepresentant i hovedstyret ønsker stiftelsen å bidra til et mer helhetlig beslutningsgrunnlag, der både fag, drift, kultur og verdier er representert.

Vil bringe de ansattes stemme tettere på beslutningene

Den nyvalgte ansattrepresentanten er portør og hovedtillitsvalgt, med lang erfaring fra Haraldsplass Diakonale sykehus.

Han har også jobbet opp mot Solli DPS som nestleder i Fagforbundet Helse Bergen

- Jeg stilte fordi jeg ønsker å bidra til at de ansattes stemme blir hørt der beslutningene tas. Gjennom jobben min kjenner jeg hverdagen i flere deler av organisasjonen godt, og jeg vil ta med meg dette perspektivet inn i styret, sier Larsen.

Han viser også til at han har god kontakt med andre ansattrepresentanter i stiftelsens virksomheter, noe han mener gir et bredere bilde av hvordan beslutninger virker i praksis.

Erfaring fra praksis – og blick for helheten

Med over 30 års arbeidslivserfaring ønsker ansattrepresentanten å bidra til tydeligere

sammenheng mellom det hovedstyret vedtar og hvordan dette slår ut i drift og tjenester.

- Jeg tar med meg erfaringer fra sykehuset og et langt arbeidsliv, og ser hvordan beslutninger faktisk fungerer i praksis. Samtidig er dette en stor stiftelse med mange ulike virksomheter, og jeg er opp-tatt av at det som vedtas på konsernnivå gir mening i hele organisasjonen, sier han.

En rolle som brobygger

Ansattrepresentanten beskriver rollen som en viktig kobling mellom styret og organisasjonen.

- For meg handler brobyggerrollen om å sørge for at det er en tydelig sammenheng mellom styret og det som skjer ute i virk-

somhetene. Det handler også om å tørre å ta plass når det trengs, og bidra til åpen og konstruktiv dialog begge veier, sier han.

Tror ordningen vil gi bedre beslutninger over tid

Han håper ordningen med ansattrepresentant vil bidra til at de ansattes perspektiv kommer mer direkte inn i styrearbeidet.

- Jeg tror dette kan gi bedre forståelse og mer treffsikre beslutninger over tid, fordi erfaringene fra arbeidshverdagen blir en tydeligere del av beslutningsgrunnlaget.

Ansattrepresentanten trekker også fram betydningen av å ha en tett dialog med sin personlige vara.

- Jeg er veldig glad for at min vara i hoved-

styret er Siw Øfstegaard Heimdal, medisinsk intensivsykepleier og hovedtillitsvalgt i NSF. Det betyr at jeg har noen tett på meg i arbeidshverdagen å diskutere saker med, noe som er ekstra viktig når det i denne perioden kun er én ansattrepresentant i hovedstyret. Sammen er vi et godt radarpar, sier han.

Utvidelsen av hovedstyret er et uttrykk for stiftelsens ambisjon om å videreutvikle god virksomhetsstyring, der ansatte er en viktig del av helheten.

- Dette vil styrke verdiforankringen ved at ansatte kjenner virksomhetens kultur og kan bidra til at beslutninger gjenspeiler organisasjonens diakonale og verdibaserte identitet, sier Astrid Aarhus Byrknes, samfunns- og myndighetskontakt i stiftelsen.

Før det nye medlemmet kan tre inn i styret må det først godkjennes av de 15 medlemmene i Representantskapet, da det er de som velger hovedstyret. Det skjer i mai.

”

- Jeg er veldig glad for at min vara i hovedstyret er Siw Øfstegaard Heimdal

Trond Larsen

Politisk førsjulsbesøk på Haraldsplass

Bare dager før julefreden senker seg hadde stiftelsen gleden av å ta imot Geir Steinar Dale og Linn Kristin Engø fra Arbeiderpartiets bystyregruppe, sammen med rådgiver Torgeir Gimse.

Tekst og foto: Klaus Holthe

Under besøket fikk politikerne en presentasjon av stiftelsens formål og historie, hvor vi står i dag – og ambisjonene videre. Vi diskuterte blant annet den ferske høyesterettsdommen om skjermede anbud for ideelle aktører, utbyggingsplanene på Haraldsplass helsecampus og behovet for nye og fremtidsrettede boformer for eldre.

Det ble et engasjert møte med gode spørsmål og verdifulle samtaler om hvordan ideelle aktører kan bidra til et mangfoldig og bærekraftig velferdstilbud også i årene som kommer.

Fra stiftelsen deltok forstanderinnen og samfunnskontakt Astrid Aarhus Byrknes, eiendomsdirektør Gunnar Hernborg, direktør for finans, strategi og bærekraft Vigdis Anita Gåkjenn og leder for fellestjenester og systemstøtte Luis Brunet.

F.v.: Torgeir Gimse, Astrid Aarhus Byrknes, Geir Steinar Dale, Luis Brunet, Linn Kristin Engø, Gunnar Hernborg og Vigdis Anita Gåkjenn.

Fornøyde studenter etter endt eksamen. Elise Hanssen og Malene Alfredsen

Ny eksamensform

VID tester ut OSKE

OSKE er en klinisk eksamen der alt skal skje presist, likt og under tidspress. Studentene ble satt på prøve – og stressnivået var høyt.

Tekst og foto: Klaus Holthe

Klokken er 07.30. Rundt tretti mennesker – eksaminatorer, markører, flytblåsere og eksamensvakter – står i et klasserom på VID. De blir brifet før en av høstens mest spesielle eksamensdager. For første gang ved videreutdanning i akuttmedisinsk sykepleie

tester VID ut OSKE - en objektiv, klinisk strukturert eksamen som brukes i både medisin og sykepleie internasjonalt.

- Dette blir en spennende dag, sier førsteamanuensis og programansvarlig Hilde Smith Strøm, som leder briefingen. Hun har det overordnede ansvaret for den omfattende gjennomføringen.

En helt annen type eksamen

OSKE består av flere stasjoner der studentene roterer gjennom praktiske og muntlige oppgaver. Hver student skal gjennom

fem stasjoner. To minutter til å lese oppgaven, med 11 minutters gjennomførings-tid og to minutter til forflytning. Over to dager skal 68 studenter gjennom eksamen.

I hvert rom «spilles» det pasientsituasjoner – alt fra akutte symptomer til systematiske kliniske undersøkelser. Oppgavene er standardisert til minste detalj.

- Studentene skal opptre som i en reell klinisk situasjon. De må presentere seg, forklare hva de gjør og hvorfor, forklarer Smith-Strøm.

Stramt tidsskjema

Logistikken er presis: Alle studenter i samme pulje starter og avslutter samtidig. Er man for sen, er man ekskludert.

I et av rommene ligger «slagpasienten» Hilde med skjev munn. Studentene må også hanskkes med brystmerter, hjerne-slag og angstanfall.

For å holde tiden blåser Nina Ellenberger i fløyten først når studenten skal begynne å lese oppgaven. Etter to minutter blåses det på nytt og kandidaten går inn i eksamen-slokalet, der hen har 11 minutter på å løse oppgaven. Når tiden er ute, blåses det igjen og prosessen starter på nytt.

En eksamen AI ikke kan hjelpe deg med

Førstelektor Astrid Forstrønen forteller at hun har gledet seg til at de skal ha denne formen for eksamen i mange år.

- Her får studentene vise kunnskapene sine på en unik måte. Det er også en stress-test, sier hun. Dette er akutt-sykepleie – man har kort tid til å gjøre vurderinger, akkurat som i virkeligheten.

Hun peker også på et poeng mange legger merke til i 2025:

- Nå er eksamensformen truet av kunstig intelligens. Her har den ingen funksjon. Du må faktisk kunne det du gjør.

Eksaminatorene:

– Viktig å bidra

Blant eksaminatorene står overlege Knut Cotta Schønberg. Han sensorvurderer studentene etter et detaljert poengsystem.

- Jeg liker å stille opp. Det å bidra til at samfunnet går rundt er viktig. Jeg liker å lære opp de unge legene – og nå kan jeg også hjelpe studentene ved videreutdanning i akuttmedisinsk sykepleie, sier han.

Alle som deltar i gjennomføringen, har taushetsplikt.

OBJEKTIV STRUKTURERT KLINISK EKSAMINASJON (OSKE)

En praktisk stasjonseksamen brukt i helseutdanninger for å teste kliniske ferdigheter, kommunikasjon og medisinske kunnskaper.

Studenter roterer mellom stasjoner med simulerte pasienter eller dukker. Det er en standardisert og mye brukt form for å vurdere praktisk kompetanse.

Nina Ellenberger holder orden på tiden og er fløyteblåser

Studentene: – De lengste minuttene i livet

Ute i gangen venter studentene på tur. Naturlig nok er det flere som er nervøse. Elise Hanssen og Malene Alfredsen oppsummerer opplevelsen slik:

- Stressnivået var veldig høyt. Minuttene før jeg skulle inn var kanskje de lengste i mitt liv, sier Malene.

- Det var mange overraskelser – på en positiv måte, legger Elise til.

Etter første stasjon roet det seg litt, men begge opplevde tidsrammen som knapp.

- Vi savner å ha noen å støtte oss til. I det virkelige liv er man flere om pasienten. Her står man helt alene, sier de.

De mener også at eksamensformen kan ha en svakhet.

- Det kan kanskje være en utfordring at man ikke får ut det en kan, fordi tiden er så knapp, sier Malene.

Begge mener likevel at OSKE er mer relevant enn en tradisjonell skoleeksamen:

-Det føles mer praksisnært, sier studentene.

Rask sensur – intens forberedelse

Selve sensureringen går raskere enn ved tradisjonelle hjemmeeksamener – alle studentene får vurdering innen få dager. Forberedelsene derimot er langt mer krevende.

- Det er mye logistikk, mye standardisering og mange mennesker involvert, sier Smith-Strøm.

En dag som setter spor

Når fløyten blåser for siste gang, puster både studenter og ansatte lettet ut.

OSKE-dagen er krevende – og nettopp derfor oppleves den som realistisk, nyttig og engasjerende. VID får nå verdifulle erfaringer med eksamensformen.

Her mottar Helle Smedsrud Lønskog prisen som årets veileder.

Årets praksisveileder i Oslo

Sykepleier på Grefsenhjemmet gikk til topps

Hun møter studenter med varme, trygghet og et ekte engasjement for læring. Nå er sykepleier Helle Smedsrud Lønskog ved Grefsenhjemmet kåret til Årets praksisveileder i Oslo – etter nominasjoner fra studentene selv.

Tekst: Klaus Holthe

– Dette er stort. Helle er med sin faglige trygghet og rolige vesen en verdig vinner. Samtidig opplever jeg at dette også er en pris til Grefsenhjemmet, sier avdelings-sykepleier Eva Merete Thorsen.

Hun berømmer prisvinneren for alltid å søke ny kunnskap og for å være åpen for veiledning fra kollegaer.

– Hun er også flink til å gi studentene rom til å prøve seg. I tillegg har hun vært med å

forme Fagskolens kurs om sår - et kurs med 10 vektballer som settes i gang nå i mars, sier Thorsen.

Attraktiv praksisplass

Avdelingssykepleieren understreker at Grefsenhjemmet har mange dyktige veiledere, og at arbeidet med studenter er bredt forankret i hele organisasjonen.

– Vi ser nå at det er mange studenter som ønsker seg til Grefsenhjemmet i praksis.

Helsefagarbeiderne gjør også en fantastisk innsats med å ta imot studenter. Dette er veldig hyggelig, sier hun.

Individuelt tilpasset praksis

Nærmere 80 nominasjoner kom inn til årets pris, fordelt på 58 unike veiledere. Selv er Lønskog både stolt og rørt over anerkjennelsen, som er basert på nominasjoner fra praksisstudenter.

– Jeg ble veldig overrasket. Det er overvel-

dende, og jeg er ekstremt rørt over at studentene har tatt seg tid til å nominere meg, sier Oslo-kvinnene som denne uken også kan feire sin 41-årsdag.

I løpet av et år veileder hun to tredjeårsstudenter og fire førsteårsstudenter. Praksisperiodene varer i åtte uker.

– Jeg er veldig glad i å ha studenter, og opplever at vi lærer av hverandre, sier Lønskog, som sier mye handler om å ha være imøtekomende.

Nå er hun også behørig feiret av sine kolleger på Grefsenhjemmet. Det skjedde samme dag som hun fikk en ny student.

– Det er viktig å huske på at alle er forskjellige, slik at praksisen må tilpasses hvor studenten er i læringsløpet. Det er også viktig å bygge relasjon ved å være ydmyk og ha respekt for hverandre, sier hun.

Erfaring fra student

Allerede fra starten var hun så imøtekomende og interessert i meg som student. Hun hadde ikke dette ovenfra-og-ned-blikket, men var tydelig på at «dette gjør vi sammen» og at vi begge hadde like mye å lære av hverandre. Gode refleksjoner, tydelig – og hun møter og ser hver enkelt beboer. Dette gjør hun på en så hjertelig måte.

Alt i alt ble hun en stor inspirasjon for meg og min kommende karriere som sykepleier. Hun ser alle rundt seg, bryr seg og gir det lille ekstra for absolutt alle. Dagene hun ikke var på jobb, og jeg var alene, sendte hun alltid melding og lurte på hvordan det hadde gått. Følte meg så trygg og ivaretatt. Hun gjorde at den praksisperioden jeg var minst motivert til, ble blant de fineste jeg har vært igjennom.

JURYENS BEGRUNNELSE

Kandidaten utmerker seg som praksisveileder gjennom sitt sterke faglige engasjement, sin varme og sine evne til å skape trygghet og mestring for studenter. Hun møter studenten med respekt og likeverd, og legger til rette for et læringsmiljø preget av samarbeid, refleksjon og gjensidig læring.

Men sin omsorgsfulle tilnærming ser hun både studenten og beboerne, og gir alltid det lille ekstra. Hennes engasjement og oppfølging har gjort praksisperioden til en særlig positiv og inspirerende erfaring, og hun er et tydelig forbilde i sykepleierrollen.

Stiftelsen samlet toppledere i Lillestrøm

Felles blikk på rammevilkår, innovasjon og muligheter

To ganger i året samles lederne i stiftelsen for å tenke helhetlig og strategisk sammen. I Lillestrøm handlet det om hvordan fellesskapet kan stå sterkere i møte med nye krav og muligheter i velferdstjenestene.

Tekst og foto: Klaus Holthe

Lege og teknologigründer, Øystein Theodor Ødegård-Olsen, inspirerte.

En mandag i mars møttes ledere fra både de heleide og deleide virksomhetene til utvidet konsernledermøte hos Fagskolen Diakonova i Lillestrøm. Samlingen arrangeres to ganger i året for å styrke samarbeidet på tvers av virksomhetene og gi et felles strategisk blikk på utfordringer og muligheter for ideelle aktører i velferdstjenestene.

– Det er viktig å reflektere sammen for å utvikle oss videre, sa administrerende direktør, Jørn-Henning Theis.

Rammevilkår og mulighetsrom for ideell sektor

Seniorforsker Karl Henrik Sivesind fra Institutt for samfunnsforskning ga deltakerne en gjennomgang av hvilke styringsverktøy som finnes i møte mellom myndigheter og ideelle tjenesteleverandører. Han løftet

fram at de ideelles samfunnsvirkninger – som tillit, inkludering, frivillighet og innovasjon – ofte er vanskelige å fange i standardiserte kontrakter og prisbaserte modeller.

Sivesind minnet om at EU-regelverket gir større fleksibilitet enn mange er klar over, og at flere styringsformer enn rene anbud kan tas i bruk: kontraktstyring, brukervalg, tilskudd/autorisasjon og ulike partnerskap.

Ambisjøs ordfører

Det er et år siden Lillestrøms ordfører, Kjartan Berland, åpnet den nyfusjonerte fagskolen. På møtet delte han kommunens planer innen helse, omsorg og utdanning.

Kommunen, som i dag er landets niende største i folketall, vokser raskt og satser tungt på teknologi og nye arbeidsformer.

– Vi har som mål at vi gjennom satsingen på teknologi og helse skal doble kapasiteten uten å øke bemanningen, sa ordføreren, som trakk fram fagskolen som et viktig supplement i regionens kompetansemiljø.

Overskudd og utvidede fullmakter

Konstituert rektor Heidi Munthe-Kaas presenterte status for Fagskolen Diakonova, som etter en krevende fusjonsperiode nå er inne i en roligere og solid fase. Skolen har utvidede NOKUT-fullmakter og over 1 000 aktive studenter. Hun pekte også på nye samarbeidsmuligheter mellom fagskolen og virksomhetene i stiftelsen, inkludert gjestelærere, praksisplasser og felles utvikling av tilbud.

– Det er også gledelig at vi leverer et overskudd på over en million kroner i 2025, sa den konstituerte rektoren.

Innovasjon i praksis: Teknologi som svar på kliniske behov

Lege og teknologigründer Øystein Theodor Ødegård-Olsen inspirerte med et innlegg om innovasjon i helsetjenestene. Han delte erfaringer fra utviklingen av et system for kontinuerlig respirasjonsovervåking av pasienter – en teknologi som nå testes ut på Haraldsplass Diakonale Sykehus.

– Innovasjon må bygges med de som eier behovene, understreket han, og viste hvordan gode pilotprosesser og klinisk validering er avgjørende for å lykkes.

Hospice Sangen

Når kunsten gir pusterom i hverdagen

Tidligere i år fikk pasientene ved Hospice Sangen besøk av porselensmalingskunstner Thanh Hồng Đứrc.

Tekst: Klaus Holthe Foto: Susanne Utgård

Over flere dager fylte han rommene med ro, konsentrasjon og skaperglede – og viste hvordan kunst kan gi både mestringfølelse og et etterlengtet pusterom i en krevende hverdag.

Med stø hånd og et skarpt blikk veiledet Thanh pasientene i å utforske farger, mønstre og egne uttrykk på porselen. Aktiviteten krevde ingen forkunnskaper – bare nysgjerrighet. Resultatet ble små, personlige kunstverk og stunder preget av stillhet, fellesskap og fordyppning.

Åpner dører til ro og glede

Thanh har en egen evne til å gjøre kunst tilgjengelig for alle. Han arbeider langsomt og presist, og hans rolige tilstedeværelse skapte trygghet rundt bordet. Flere pasienter beskrev arbeidet med porselen som både avkobling og noe meningsfullt å være oppslukt av – her og nå.

Med seg hadde han også sin student Kiera Hoang Vi, som er i ferd med å lære og videreføre hans teknikker. Sammen delte de generøst av kunnskap, erfaring og inspirasjon.

– Slike øyeblikk minner oss om hvor viktig det er å gi rom for sanselige og kreative opplevelser i lindrende behandling, sier ansatte ved Hospice Sangen. – Kunst kan åpne dører til både ro og livsglede.

Thanh har utviklet varemerket «Brumunddal-teknikken». Blomster i sterke, men avstemte farge er et varemerke hos kunstneren.

Internasjonal kunstner med lokal forankring

Thanh Hồng Đứrc – også kjent som Hồng Mỹ Xuyên – er en vietnamesisk kunstner med internasjonalt renommé innen porselensmaling. Han er særlig kjent for å male på svært tynne og elegante porselensobjekter, i en stil som forener østlige tradisjoner med vestlige kunstuttrykk.

Han har stilt ut i Vietnam og internasjonalt, og er omtalt som en mester i porselensemaling. Motivene hans henter ofte inspirasjon fra naturen, med blomster i sterke, men avstemte farger. Arbeidene kjennetegnes av ekstrem presisjon og en teknikk som krever både tålmodighet og stor kunstnerisk kontroll.

I dag bor Thanh i Brumunddal, hvor han har utviklet det han selv omtaler som «Brumunddal-teknikken» – et varemerke som kombinerer ulike kulturers

håndverkstradisjoner. Herfra deler han også kunnskapen sin med studenter og kunstinteresserte fra hele verden.

Besøket ved Hospice Sangen ble et vakker eksempel på hvordan kunst og omsorg kan møtes – og hvordan kreative uttrykk kan skape mening, selv i livets mest sårbare faser.

F.v.: Arny Danielsen (nestleder) Gjertrud Gåsvatn (styremedlem) Irene Mariell Birkeland (medlem) Astrid Vilsvik (styreleder) og Brit Karin Kvam (styremedlem).

Årsmøtehelg på Søsterhjemmet

Samlet diakonifelleskapet

Med dugnad, bibeltid, årsmøtesaker og fellesskapsfest markerte Diakonifelleskapet ved Stiftelsen Diakonova Haraldsplass årsmøtehelg 16.–18. april. På Søsterhjemmet var rammen tradisjonsrik – og budskapet fremoverlent.

Tekst og foto: Astrid Aarhus Byrknes

”

– hender i arbeid og
blikket rettet fremover

Det var god spredning i reisevei blant deltakerne. Noen kom langveisfra, andre fra nærområdet – men helgen bar preg av det samme: et fellesskap som tar imot, og som gir rom for både samtale og engasjement.

Helgen startet med dugnad og styremøte. Sølvttøy ble pusset, fellesarealer ryddet og praktiske oppgaver tatt i fellesskap før styret samlet seg for å planlegge høstens program. Den kombinasjonen – hender i arbeid og blikket rettet fremover – gikk igjen gjennom hele helgen.

Lørdag morgen vaiet både stiftelsens og Diakonifelleskapets flagg utenfor Søsterhjemmet. Inne startet dagen tradisjonen tro med bibeltid. Øystein Rønhovde – medlem av diakonifelleskapet og tidligere samtalepartner ved Haraldsplass Samtalesenter – tok ut-

Lørdag kveld var det fellesskapsfest med både faglig og kulturelt innhold.

gangspunkt i «Åndens frukter» og pekte på hvordan Kristi kjærlighet får form i hverdagsliv og fellesskap.

Deretter fulgte årsmøtet, der deltakerne behandlet ordinære saker, delte erfaringer og løftet blikket mot året som kommer.

Valg og veivalg

Det ble gjennomført valg av styre med medlemmer og varamedlemmer. Styret konstituerer seg i etterkant med leder og nestleder.

Hovedstyrets leder, Johnny Thorsen, orienterte om arbeidet i hovedstyret. Senere ga Vigdis Gåskjenn, direktør for finans, strategi og bærekraft i Stiftelsen Diakonova Haraldsplass, en gjennomgang av regnskap og budsjett – både for Diakonifelleskapet, virksomhetene og stiftelsen.

Første år i rollen

Forstanderinnen Astrid Aarhus Byrknes oppsummerte sitt første år i rollen som meningsfylt og lærerikt. Hun løftet frem møtene med mennesker som en drivkraft, og pekte samtidig på responsen som kommer utenfra – fra besøkende, politikere og samarbeidspartnere – som en bekreftelse på betydningen av det diakonale arbeidet.

Fellesskapsfesten

På kvelden samlet deltakerne seg til fellesskapsfest med både faglig og

Institusjonsprest Kristin Lødøen Hope forrettet søndagens høymesse i kapellet.

kulturelt program. Professor Gry Espedal ved VID vitenskapelige høgskole holdt foredrag og festtale om betydningen av ideelle aktører. Dag Vilsvik akkompagnerte på klaver, og Gjertrud Gåsvatn – styremedlem i Diakonifelleskapet – leste dikt. Johnny Thorsen hadde også en hilsen til festlyden.

Glimt tilbake – og fellesskap rundt bordet

Blant gjestene var også flere 60-årsjubilanter fra sykepleierskolen ved Haraldsplass, som deltok på den åpne festen. Små fortellinger fra elevtiden – 60 år tilbake – ga kvelden et ekstra historisk lag og skapte både gjenkjenning og latter.

Sang, måltid – både salt og søtt – og gode samtaler fylte resten av kvelden. Fra «No livnar det i lundar» til avsluttende toner ved Dag Vilsvik og Astrid Aarhus Byrknes, ble festen et konsentrert bilde av det helgen handlet om: tradisjon, tilhørighet og fremtidstro.

Helgen rundet av i kapellet

Søndag ble årsmøtehelgen avsluttet med høymesse i kapellet, forrettet av Kristin Lødøen Hope, institusjonsprest i Stiftelsen Diakonova Haraldsplass og samtalepartner ved Haraldsplass Samtalesenter. Etterpå var det kirkecaffe i stuene, før Herdis Alvsvåg takket for en innholdsrik helg. Nå rettes oppmerksomheten mot videre arbeid og nye samlinger i tiden som kommer.

Et levende diakonifelleskap – sammen

Diakonifelleskapet er en viktig del av hjertet i Stiftelsen Diakonova Haraldsplass.

Tekst og foto: Astrid Aarhus Byrknes

Her bæres en historie og en tradisjon som har formet arbeidet vårt gjennom generasjoner – en tradisjon preget av omsorg, tjeneste, innovasjon og fellesskap. Samtidig vet vi at et fellesskap må være i bevegelse og fornyes for å leve videre.

Derfor har styret i Diakonifelleskapet den siste tiden hatt et særlig fokus på å invitere flere inn i Diakonifelleskapet. Vi trenger nye medlemmer, vi trenger yngre medlemmer, og vi ønsker å løfte frem hvor verdifullt det er å stå sammen i et sterkt og stolt diakonalt fellesskap.

I løpet av våren har vi blant annet hatt stands i kantinen på Haraldsplass Helse-

campus. Der har vi møtt studenter og ansatte til gode samtaler om Diakonifelleskapet, og hvorfor historien og tradisjonen til stiftelsen fortsatt betyr noe i dag. Det har vært fint å oppleve nysgjerrighet og interesse.

Samtidig vet vi at den viktigste invitasjonen ofte kommer gjennom medlemmene selv. Derfor håper vi også at dere som allerede er en del av Diakonifelleskapet, vil være med å snakke frem medlemskapet. Fortell om fellesskapet, del hvorfor det betyr noe for dere – og inviter andre til å bli med.

Et levende Diakonifelleskap skapes av mennesker som ønsker å høre til, bidra og bære tradisjonen videre samt være nyska-

pende. Sammen kan vi sørge for at dette fellesskapet fortsatt er en tydelig, viktig og varm del av stiftelsen – også for nye generasjoner.

”

Den viktigste invitasjonen kommer ofte fra medlemmene selv.

Blide damer på stands i kantinen på Haraldsplass helsecampus. F.v.: Astrid Aarhus Byrknes, Irene Mariell Birkeland og Astrid A Vilsvik.

Tilbakeblikk 2025

Stiftelsen Diakonova Haraldsplass er en diakonal, ideell stiftelse som driver omsorgsarbeid basert på kristne verdier. Stiftelsen, som fra og med 1. januar 2024 har omfattet stiftelsene Stiftelsen Diakonova og Haraldsplass Diakonale Stiftelse, viderefører deres historie, tradisjon og formål.

Institusjonene ble grunnlagt henholdsvis i 1916 og 1918, og 2024. Det diakonale formålet fremmes gjennom utdanning, helhetlig omsorg og behandling.

SAMORDNING OG UTVIKLING

I 2025 har stiftelsen arbeidet med å styrke integrasjon, samarbeid og felles drift på tvers av virksomhetene. Dette omfatter integreringen av de nye virksomhetene i familien: Hospice Sangen og Slettebakken Menighets Eldresenter, videre samordning etter fusjonen mellom de to stiftelsene i 2024, samt etableringen av felles drift mellom tidligere Folkeuniversitets Fagskole og Fagskolen Diakonova, som fusjonerte 1. januar 2025.

Samarbeidet mellom sykehjemmene ble videreutviklet gjennom etableringen av Enhet for omsorg i august 2025. Nettverket omfatter nå også Slettebakken Menighets Eldresenter og Hospice Sangen. Virksomhetene har egne styrer, men har felles styreleder og overordnet økonomiansvarlig på tvers av virksomhetene.

Fullstendig formell årsberetning finner du på hjemmesiden Stiftelsen Diakonova Haraldsplass/om oss. Der finner du også årsregnskap m/noter, kontantstrøm, likestillings- og mangfoldsredegjørelse og aktsomhetsredegjørelse for 2025.

KOMPETANSE MED HJERTEVARME

I 2025 fikk stiftelsen ny forstanderinne med ansvar for samfunns- og myndighetskontakt. Det er lagt særlig vekt på å styrke samarbeidet mellom søsterringer og diakonifelleskap, samt videreutvikle fellesskap og medlemsarbeid nasjonalt.

Virksomhetene i stiftelseskonsernet står samlet om visjonen om at pasienter, pårørende, brukere, medarbeidere og studenter skal oppleve «kompetanse med hjertevarme». Arbeidet med verdier, etisk refleksjon og lederutvikling er videreført i 2025, med særlig fokus på ideell diakonal merverdi. Dette arbeidet bygger videre på hovedstrategien for den sammenslåtte virksomheten.

Den har følgende hovedmål:

- Vi er en diakonal verdibærer og synlig samfunnsaktør
- Vi engasjerer oss for bærekraft i et bredt perspektiv
- Vi samarbeider internt og eksternt for å oppnå vekst og utvikling
- Vi er som stiftelseskonsern en attraktiv, utviklingsorientert arbeidsgiver
- Vi styrker økonomi og utviklingskapasitet gjennom kvalitet, styring og god eiendomsforvaltning

STIFTELSEN DIONOVA HARALDSPASS

Kompetanse med hjertevarme

De ulike virksomhetene i konsernet deler og arbeider mot visjonen om at pasienter, pårørende, brukere, medarbeidere og studenter gjennom våre holdninger og handlinger skal oppleve kompetanse med hjertevarme. Dette fordrer et kontinuerlig fokus og arbeid knyttet til verdispørsmål, etisk refleksjon og holdninger. Dette skjer både i regi av stiftelsen og i hver av virksomhetene.

NØKKELTALL
2025

Stiftelsen Dionova Haraldsplass - hovedkontor

- 27 ansatte
- 22 årsverk
- 140 MNOK omsetning
- 85 000 kvm eiendom

OMSORGSTJENESTER

Den frivillige forskjellen

De frivillige gjør en uvurderlig innsats.

I 2025 la engasjerte mennesker ned tusenvis av timer ved sykehjemmene og Hospice Sangen – et arbeid som gir både livskvalitet og livsglede for beboere og pasienter, og mening for dem som bidrar.

På Siljusslåttan sykehjem bidro rundt 30 frivillige med et bredt spekter av aktiviteter – fra sangstunder og bingo til turfølge, kreative verksteder og praktiske oppgaver. Totalt leverte de rundt 4 000 frivillige timer i 2025.

Domkirkehjemmet hadde 35 frivillige som til sammen sto for 6 328 timer frivillig innsats. Besøksvenner, turvenner og aktivitetsmedarbeidere skapte viktige møteplasser gjennom kulturarrangementer, treningsgrupper, turer, konserter og pårørendekafeer.

På **Grefsenhjemmet** fortsatte en sterk frivillighetstradisjon med over 2 000 timer

registrert i 2025. Aktivitetene omfattet blant annet sangstunder, markedsdager, sesongfester og turer, med støtte fra både lokale organisasjoner og en aktiv venneforening.

Slettebakken menighets eldresenter hadde 26 frivillige og et omfattende aktivitetstilbud drevet fram av en egen frivillighetskoordinator i 80 % stilling. Her ble det lagt ned rundt 2 000 timer i året gjennom faste aktiviteter som trim, turgrupper, kafédriфт, hagearbeid og kulturarrangementer.

På Hospice Sangen lindrende senter la seks frivillige ned rundt 30 timer i uken, tilsvarende nær en 90 % stilling, i et miljø hvor tid og nærvær betyr ekstra mye. Frivillige bidro både praktisk og menneskelig i møte med pasienter og pårørende.

NØKKELTALL
2025**Domkirkehjemmet**

- 300 ansatte
- 110 årsverk
- 128 MNOK omsetning
- 93 langtidsplasser
- 22 dagplasser

Grefsenhjemmet

- 237 ansatte
- 101 årsverk
- 130 MNOK omsetning
- 94 langtidsplasser

Siljusslåttan Sykehjem

- 173 ansatte
- 99 årsverk
- 102 MNOK omsetning
- 90 langtidsplasser

Slettebakken Menighets Eldresenter

- 195 ansatte
- 90 årsverk
- 99 MNOK omsetning
- 72 langtidsplasser

Hospice Sangen

- 13 ansatte
- 8 årsverk
- 10 MNOK omsetning
- 60 unike pasienter pr uke

FORSKNINGSDAGEN 2026

Ny møteplass for kunnskap, samarbeid og felles ambisjoner

Forskere fra Haraldsplass Diakonale Sykehus, VID vitenskapelige høgskole og Solli DPS var samles for å bli kjent, dele forskning og utforske nye samarbeid. Dagen bød på sterke faglige presentasjoner, tydelige ambisjoner for framtiden – og lanseringen av nye såkornmidler som skal stimulere til samarbeid på tvers av virksomhetene.

Uforløst potensiale

Forskningsdagen ble åpnet av Vigdis Anita Gåskjenn, direktør for finans, strategi og bærekraft i Stiftelsen Diakonova Haraldsplass. I åpningen pekte hun på både bredden og kvaliteten i forskningen som allerede foregår – men også på et betydelig, uforløst potensial.

– Over tid ser vi stadig mer forskningsakti-

vitet og dialog på tvers i stiftelsesfamilien, selv om det foreløpig er begrenset samlisering. Det er utrolig mye god aktivitet i alle virksomhetene, sa Gåskjenn.

Hun løftet særlig fram betydningen av forskning som bidrar til å løse større samfunnsutfordringer, forskning med relevans for marginaliserte grupper – og ikke minst forskningsformidling.

– Formidling er en viktig del av samfunnsoppdraget. Reell kommunikasjon med dem som eier problemene, og med hverandre, er avgjørende, understreket hun.

Fra ortopedi og demens til pasientsikkerhet og velferdsteknologi

Gjennom dagen fikk deltakerne innsikt i et

bredt spekter av pågående forskningsprosjekter.

Eivind Inderhaug, leder for forskningsgruppen STAR ved sykehuset, presenterte hvordan gruppen arbeider systematisk med forskning innen ortopedi og idrettsmedisin, særlig kneskader. Han løftet fram betydningen av tydelig organisering, sterk gruppeidentitet og langsiktig ambisjon – og viste hvordan forskningsmiljøet har markert seg både nasjonalt og internasjonalt.

– Vi sier at man skal sikte på månen, om man bommer havner man likevel blant stjernene, sa Inderhaug.

Fra VID presenterte Trine Oksholm, professor og leder av forskningsgruppen PIFO – Pasientopplevelser og utvikling av intervensjoner – flere pågående prosjekter, blant annet forskning på helsepersonells vurderingskompetanse i hjemmesykepleien og helse og livskvalitet hos kvinner etter alvorlig brannskade.

Kirurgisk behandling av lipødem var tema da seksjonsoverlege i plastikkirurgi Hildur Skuladottir delte erfaringer fra en nasjonal studie med 220 pasienter. Studien undersøker effekten av fett suging som behandling, og har vakt stor internasjonal interesse.

– Pasientene sto nærmest i kø for å delta i studien, fortalte Skuladottir, som fortalte at det også forskes på fettvevet som fjernes i operasjonene.

Unge forskningsmiljøer og sterke ambisjoner for samarbeid

VIDs yngste forskningsgruppe ved Fakultet for helsevitenskap, KIPPS – Kvalitet og pasientsikkerhet i sykepleie- og helsefaglig praksis – ble presentert av førstemannuensis Anine Madsgaard. Gruppen består av

ti primærmedlemmer og har ambisjoner om tettere samarbeid med sykehuset.

– Vi vil gjerne jobbe mer sammen med sykehuset, sa hun.

Demensforskning sto på agendaen da Ragnhild Eide Skogseth, seksjonsoverlege i geriatri og førstemannuensis ved UiB, ga et engasjerende bilde av dagens kunnskapsstatus – og behovet for nye gjennombrudd.

– Det er litt som å være kreftlege på 70-tallet å forske på demens i dag, sa hun, og pekte på store variasjoner i symptomer og sykdomsutvikling.

Her knytter det seg nå stor spenning til utenlandske studier som tyder på at helvetesild-vaksinen kan redusere demensrisiko.

– Vi ønsker en stor norsk studie for å undersøke dette nærmere, sa forskeren. Hun fortalte at 100 tusen nordmenn lever med demens i dag, og at tallet er ventet å doble seg mot 2050.

Fra VID presenterte Nathalie Puaschitz og Ingebjørg Irgens, begge førstemannuensiser ved fakultet for helsevitenskap forskning innen bærekraftig helsevesen og velferdsteknologi, blant annet et europeisk prosjekt som kartlegger pårørendes omsorgsbelastninger ved demens.

Anvendt forskning ved Solli DPS

Forskningsdagen ga også innblikk i forskningen ved Solli DPS. Kristine Sirevåg, psykolog og forskningssjef, presenterte forskningsgruppen MINDCARE Solli, som kombinerer anvendt og basal forskning.

Gruppen forsker blant annet på fysisk trening som behandling for psykiske lidelser, særlig generalisert angst hos eldre og trening for personer med psykoselidelser.

– Jeg er opptatt av mekanismene bak angst, treningens effekt og hvordan vi får pasienter til å opprettholde treningsvaner, sa Sirevåg.

Lanserte nye såkornmidler – samarbeid er et krav

Dagen ble avrundet av konstituert rektor ved VID, Gunhild Odden, der hun også informerte om en kommende utlysning av såkornmidlene i stiftelsesfamilien.

Formålet med såkornmidlene er å styrke samhandling og utløse felles innovasjons- og utviklingskraft i Stiftelsen Diakonova Haraldsplass. Midlene kan blant annet brukes til innovasjon og tjenesteutvikling, digitalisering, kompetansetiltak, forprosjekt til forskningssøknader og tiltak som forbedrer pasient-, bruker- eller beboerforløp.

Et tydelig krav til søknadene er at minst to virksomheter må samarbeide om hvert prosjekt. Den totale potten er på inntil rundt 500 000 kroner, med maksimalt 100 000 kroner per prosjekt.

– Utlysningen av såkornmidler er et første konkret tiltak for å stimulere til mer samarbeid på tvers, sa Odden.

En viktig start

Forskningsdagen 2026 markerte starten på en ny, felles møteplass for forskning i stiftelsesfamilien.

– Dette ble en fin og innholdsrik dag, og det er ingen tvil om at det foregår mye god forskning i de ulike virksomhetene. Nå håper vi at vi kan videreutvikle samarbeidet og utvikle både små og store prosjekter, med relevans for både oss og samfunnet for øvrig, sa Odden avslutningsvis.

NØKKELTALL 2025

Solli DPS

- 152 ansatte
- 133 årsverk
- 210 MNOK omsetning
- 6 070 døgnopphold
- 28 389 polikliniske konsultasjoner
- 2 414 unike pasienter

Haraldsplass Diakonale Sykehus

- 1 300 ansatte
- 762 årsverk
- 1 444 MNOK omsetning
- 40 401 døgnopphold
- 55 582 polikliniske konsultasjoner
- 6 114 operasjoner

Lovisenberg Diakonale Sykehus

- 2 713 ansatte
- 1 874 årsverk
- 3 560 MNOK omsetning
- 64 815 døgnopphold
- 231 600 polikliniske konsultasjoner
- 9 349 operasjoner

STUDENTUTVEKSLING

Amerikanske sykepleiestudenter fikk nye perspektiver i Norge

Studentene – Emma Lo, Madeleine L. Sims, Taylor R. Strait og Kyle Chung – studerer alle sykepleie ved Azusa Pacific University i Los Angeles-området.

Fire sykepleiestudenter fra California har tilbrakt tre måneder ved VID vitenskapelige høgskole. Oppholdet har gitt dem nye perspektiver på både helsetjenester, kultur og egen framtidig yrkesrolle.

Siden januar har de fulgt undervisning sammen med norske studenter, og hatt praksis både på sykehjem, i hjemmetjenesten og på sykehus.

Et system som virker

Noe av det som gjorde sterkest inntrykk på studentene, var forskjellen mellom det norske og det amerikanske velferds-systemet.

– Her får man helsetjenester etter behov. I USA er det i mye større grad avhengig av hva slags forsikring du har eller hvor god økonomi du har, sier studentene.

De opplever at det norske systemet skaper høy tillit mellom pasienter og helsepersonell.

– Pasientene virker å ha stor tillit til sykepleierne. Kanskje høyere enn i USA, sier de.

Samtidig mener de at et slikt system kan være lettere å få til i mindre samfunn.

– Jeg tror det er vanskeligere å få til i et så stort land som USA, sier Kyle Chung.

Teamarbeid og nærhet til pasientene

Også måten sykepleiere jobber på har gjort inntrykk.

– Vi opplever at sykepleiere i Norge jobber veldig mye i team. Det virker som en styrke i arbeidet, sier studentene.

De har også merket seg at fysisk nærhet er en mer naturlig del av omsorgen.

– Her er det vanlig å gi en klem eller ta på pasienten. Den typen fysisk berøring virker å være en viktig del av omsorgen.

I utdanningen opplever de også noen forskjeller.

– I USA lærer vi veldig mye om medisiner. Her opplever vi at det er enda større fokus på pasienten som person, sier de.

En dyr utdanning

Forskjellen i studiekostnader er også stor. Ved universitetet deres i California kan en bachelor i sykepleie koste rundt 100 000 dollar over fire år, selv med stipend. Uten økonomisk støtte kan prisen bli betydelig høyere.

– Det gjør at studentene er veldig motiverte. Samtidig er det imponerende at dere kan ta høyere utdanning nesten gratis her, sier de.

Før de kom hadde de hørt at det var vanskelig å komme inn på nordmenn. Det viste seg å ikke stemme.

– Vi har fått så mange invitasjoner og vært med på masse sosialt, forteller de.

De legger til at de er både overrasket og litt sjokkerte over den norske drikkekulturen.

– Både mengden og hvor mye nordmenn tåler var nytt for oss, ler de.

Annen ting de har merket seg, som de aldri ser hjemme babyer som sover utendørs i barnevogn.

– Det kunne aldri ha skjedd i Los Angeles. Både på grunn av sikkerhet og helse, forteller de.

Naturen imponerer – maten mindre

Oppholdet i Norge har også gitt sterke naturopplevelser.

Studentene trekker fram turer i naturen, langrenn, skøyter og badstue ved fjorden som høydepunkter.

– Naturen er fantastisk. Vi har brukt mye tid ute.

Det norske kjøkkenet får derimot en mer forsiktig vurdering.

– Maten er litt kjedelig, sier de og ler. Den er ikke så krydret som vi er vant til, og restaurantene er veldig dyre sammenlignet med Los Angeles.

Vi har vokst som mennesker

Studentene sier at oppholdet har gitt dem mer enn bare faglig kunnskap.

– Å bo tre måneder i et annet land gjør noe med deg. Vi har blitt utfordret og vokst som personer.

De opplever også at de har fått en ny for-

ståelse av hvordan helsetjenester formes av kulturen i et land.

– Man kan ikke bare kopiere et helsevesen fra ett land til et annet. Det må bygges rundt kulturen i samfunnet.

Alle fire er klare i sin anbefaling til andre studenter hjemme i USA:

– Vi anbefaler dette hundre prosent. Vi har allerede sagt til andre studenter at de burde gjøre det samme.

Bakgrunnen for utveksling er et forskningssamarbeid professor Tove Giske ved VID har hatt med det Azusa Pacific University (APU) siden 2004. Etter pandemien kom utvekslingen i gang igjen takket være et UTFORSK-prosjekt (2023 – 2026) der man har fått til utveksling mellom VID og APU med studenter på bachelor, master og ph.d. nivå.

– Verdien av slik utveksling kommer godt frem i intervjuet med studentene der de løfter frem refleksjon over tilgang til helsetjenester, hvordan de blir utøvd, og mer generelt, det en lærer om andre og seg selv ved å bo i en annen kultur over tid. Alt dette er viktige perspektiv disse studentene tar med seg hjem, og hvem vet hva en eller flere av dem vil få av muligheter til å påvirke endring i framtiden, sier Tove Giske.

NØKKELTALL 2025

VID vitenskapelig høgskole

- 521 ansatte
- 486 årsverk
- 736 MNOK omsetning
- 5 805 antall studenter
- 31 studieprogrammer heltid
- 47 studieprogrammer deltid

Fagskolen Diakonova

- 56 ansatte
- 38 årsverk
- 69 MNOK omsetning
- 1 265 antall studenter?

BESØK FRA BARNE- OG FAMILIEKOMITEEN

Fikk nyttig informasjon om barnevernstjenesten

Haraldsplass Serio Ung fikk i dag besøk av Benjamin Jacobsen (Ap), medlem av Stortingets barne- og familiekomité. Jacobsen, som kommer fra Askøy og er nestleder i Vestland Arbeiderparti, er ny i komiteen og var tydelig på at han ønsker å lytte:

– Jeg er politiker i lære. Skal jeg være en god representant for Vestlandet, må jeg vite hvor skoen trykker.

Med på besøket var Birgitte Brekke fra Abelia og seniorrådgiver Wenche Salthella fra NHO Vestland.

Innledningsvis ga forstanderinnen og samfunnskontakt Astrid Aarhus Byrknes et historisk tilbakeblikk på stiftelsens røtter og de sterke kvinnene som bygget opp virksomheten før det offentlige helsevesenet ble etablert.

Forebygging er nøkkelen

Direktør Idar Krumsvik løftet fram stiftelsens verdier og samfunnsoppdrag:

– Vi er her for å hjelpe dem som trenger det, og for å skape muligheter der det kan oppleves som umulig.

Han understreket at Haraldsplass Serio Ung har korte beslutningslinjer og kan handle raskt når situasjonen krever det. Virksomheten tilbyr i dag institusjonsplasser, avlastning, ettervern og veiledning til foreldre.

Bredt tilbud

25 barn bor i dag på ulike institusjonsavdelinger, mens rundt 65 barn får oppfølging gjennom hjemmebaserte tjenester i de ulike områdene. Totalt har virksomheten om lag 300 ansatte.

– Forebygging er min kjepphest. Setter man inn riktige hjelpetiltak, vil det forebygge at barn må flytte fra sine foreldre og sitt nærmiljø, sa Krumsvik.

Han etterlyste at de ulike kommunene får nok hjelp til å sette inn riktige og tilpassede tiltak for hvert enkelt barn.

– Øremerkede midler til dette viktige arbeidet ville ha gitt effekt. Behovet for institusjonsplasseringer vil da på sikt kunne bli redusert, sa Krumsvik.

Om lag 40 000 barn mottar hjelp fra barnevernet i Norge. Behovet for langsiktighet og forutsigbarhet i avtaler for ideelle leverandører preget samtalen.

Vil styrke det statlige og ideelle barnevernet

Jacobsen kjente igjen flere av utfordringene som ble løftet fram:

– Mangel på langsiktighet og forutsigbarhet går igjen. Systemet kan i for stor grad jobbe mot, ikke med.

NØKKELTALL 2025

Haraldsplass Serio Ung

- 190 ansatte
- 159 årsverk
- 181 MNOK omsetning
- 10 avdelinger, med ulike institusjonsavdelinger, herunder gruppetiltak, enetiltak og hjemmebaserte tjenester.
- 23 ungdommer har hatt opphold ved institusjonsavdelingene, mens de hjemmebaserte tjenestene har fulgt opp 66 barn.

Haraldsplass Samtalesenter

- 1,5 årsverk fordelt på 4 personer.
- 0,8 MNOK omsetning
- 613 samtaler i tillegg til eksterne foredrag og kurs, samt interne foredrag og gudstjenester.

Han var tydelig på sitt politiske ståsted:

– Vi skal bygge opp det statlige og ideelle barnevernet. Det står i programmet vårt, og det skal jeg jobbe for.

Samtidig understreket han betydningen av erfaringene fra praksisfeltet:

– Jeg går inn i dette arbeidet med ærefrykt. Det er både givende og viktig å høre dere som står i det hver dag. Jeg tar med meg innspillene om økt fokus på forebyggende tiltak, økt tverrfaglighet, etableringsstøtte og behovet for forutsigbarhet for ideelle leverandører. Dette har vært svært nyttig.

–Ha en riktig fin sommer!

Sykehus/DPS

Omsorg

Barnevern

Samtalesenter

Høgskole/fagskole

Utleie og
overnatting

STIFTELSEN
Diakonova
Haraldsplass